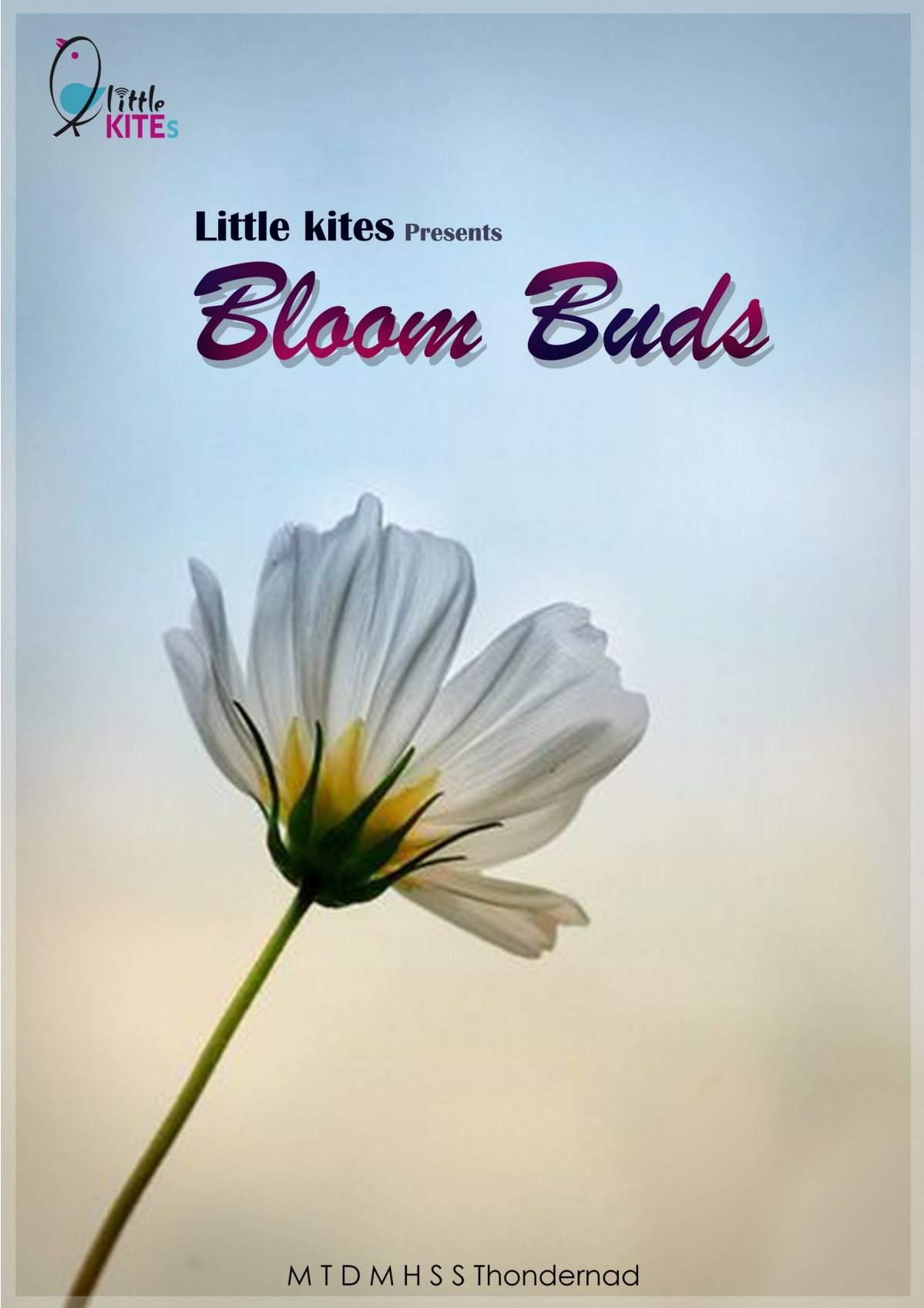

Little kites Presents

Bloom Buds

M T D M H S S Thondernad

ആശംസകളോടെ.....

എം.ടി.ഡി.എം.ഹയർ സെക്കന്ററി സ്കൂളിലെ "ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്" അംഗങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിയ ബ്ലോഗ് ബഡ്സ് എന്ന ഡിജിറ്റൽ മാഗസിൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ സാഹിത്യ കലാഭിരുചികൾ പ്രകടിപ്പിക്കുവാനും വളർത്തുവാനും വിവരസാങ്കേതികവിദ്യയുടെ സാധ്യതകൾ പരമാവധി പ്രയോജനപ്പെടുത്താനും സാധ്യമാകട്ടെ എന്ന് ആശംസിക്കുന്നു.

എന്ന്

ഹെഡ്മാസ്റ്റർ ശ്രീ ജോസ് കെ ജെയ്സൺ

അനിയത്തി പ്രാവു ചേട്ടത്തി പ്രാവു

പണ്ട് പണ്ട് ഒരു അനിയത്തി പ്രാവു ഒരു ചേട്ടത്തി പ്രാവു ഉണ്ടായിരുന്നു. ചേട്ടത്തി പ്രാവ് വളരെ ദുഷ്ടിയായിരുന്നു. അനിയത്തി പ്രാവ് ഒരു പാവമായിരുന്നു. അങ്ങനെ അങ്ങനെ ഒരു ദിവസം ചേട്ടത്തി പ്രാവ് ഭക്ഷണം തേടി പോകുമ്പോൾ കുറച്ചു പയറു മണികൾ

കിട്ടി അതും എടുത്ത് കാട്ടിലേക്ക് പോയി പയറുമണികൾ അനിയത്തി പ്രാവിന് കൊടുത്തിട്ട് ചേട്ടത്തി പ്രാവ് പറഞ്ഞു ഞാൻ തിരിച്ച് വരുമ്പഴേക്കും പയറുമണികൾ വരത്ത് വെക്കണം. അനിയത്തി പ്രാവ് അത് അനുസരിച്ച്

അളവ് പാത്രത്തിൽ പയറുവറുത്ത് വെച്ചു. കുറച്ചു കഴിഞ്ഞ് ചേട്ടത്തി പ്രാവ് തിരികെവന്നു എന്നിട്ട് അനിയത്തി പ്രാവിനോടു ചോദിച്ചു നീ ഇതിൽനിന്ന് പയറു മണികൾ കടുതിനു അല്ലെ അഹങ്കാരി ഇതിൽനിന്ന് പയറു മണികൾ കുറഞ്ഞല്ലോ ഇല്ല ചേട്ടത്തി ഞാൻ ഇതിൽ നിന്ന് ഒരു മണി പയറ്റ് പോലും ഞാൻ തിന്നിട്ടില്ല ചേട്ടത്തി പ്രാവ് പറഞ്ഞു അഹങ്കാരി വീണ്ടും കള്ളം പറയുന്നോ?

കൊത്തി കൊത്തി കൊന്നു

അതിനു ശേഷം ഒരു ദിവസം ചേട്ടത്തി പ്രാവിന് വീണ്ടും പയറുമണികൾ കിട്ടി അത് വറ്റത്തു അപ്പോൾ അളവു പാത്രത്തിലെ പയറിന്റെ അളവു കുറഞ്ഞു അപ്പോഴാണ് ചേട്ടത്തി പ്രാവിനു പയറുമണികൾ വറ്റത്താൽ കുറഞ്ഞു പോകുമെന്ന കാര്യം മനസ്സിലായതു അപ്പോൾ ചേട്ടത്തി പ്രാവ് അനിയത്തി പ്രാവിനെ തേടികൊണ്ട് കുറേ നടന്നു.

പുഴ നാളുകളിൽ

കേരള പുഴകൾ തേങ്ങുന്ന, ജീവനുണ്ടി പൊരുതുന്നേ....
 മരണം മൂന്നിൽ കണ്ടനേരം ജീവനുവേണ്ടി കരയുന്നേ....
 കണ്ണില്ലാത്ത നാട്ടുകാർ,കരളലിവില്ലാ കൂട്ടുകാർ...
 കയ്യും മെയ്യും ഒന്നായി ചേർത്ത് പുഴയുടെ ജീവൻ
 തിർക്കുന്നേ... പുഴയുടെ ജീവൻ തിർക്കുന്നേ.....

മണലുകൾ വാരും കൊള്ളക്കാർ.. കെട്ടുകൾ
 ജോലിക്കാർ.... കയ്യും മെയ്യും ഒന്നായി ചേർത്ത്
 പുഴയുടെ ജീവൻ തിർക്കുന്നേ... പുഴയുടെ ജീവൻ
 തിർക്കുന്നേ.....

മാലിന്യമെറിയും അമ്മമാർ... ശ്രദ്ധിക്കാത്ത നാട്ടുകാർ...
 കയ്യും മെയ്യും ഒന്നായി ചേർത്ത് പുഴയുടെ ജീവൻ
 തിർക്കുന്നേ....പുഴയുടെ ജീവൻ തിർക്കുന്നേ.....

നാളുകളിലെ പുഴക്ക് വേണ്ടി.....കയ്യും മെയ്യും
 ഒന്നായി ചേർത്ത് പുഴയുടെ ജീവൻ നിലനിർത്തു....
 പുഴയുടെ ജീവൻ നിലനിർത്തു.....

ആരാണ് ഒരു ഉത്തമ വൃകതി?

ഇരുട്ടിന്റെ ഈ ലോകത്ത് നന്മയുടെ, പ്രകാശത്തിന്റെ ഒരു തിരി തെളിക്കുന്ന ഉത്തമവൃകതി. 'ആരാണ് ഒരു നല്ല മനുഷ്യത്വത്തിന് ഉടമ?' മന്യന്ദരങ്ങളിലൂടെ പ്രതിഫലിച്ച മർത്യവിലാപത്തിന് നിത്യമായൊരുതി കുറിക്കാൻ സാധിക്കുന്നവരാകണം ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ. കാലത്തിന്റെ രഥചക്രങ്ങളുരുളുമ്പോൾ

സ്വപ്നങ്ങളിൽ മതിമയങ്ങി കണ്ടിട്ടും കണ്ടില്ലെന്നു നടിക്കുന്ന തനിക്കുവേണ്ടി മറ്റുള്ളവരെയും കരുക്കളാക്കി സ്നേഹിക്കാൻ മറന്നുപൊകുന്ന ഈ കാലത്ത് ഒരു നല്ല മനുഷ്യൻ അതവാ ഉത്തമവൃകതിയാകാൻ പ്രയാസമാണ്.

ഒരു നല്ല അയൽക്കാരനായും ഒരു നല്ല മനുഷ്യനായും ജീവിക്കുന്നവർക്ക് ലോകം നൽകിയ പേര് 'ഉത്തമൻ'. നിരാശയുടെ ഇരുളുകാലൻ ഒരു ഗാനം മതി സൗഹൃദമാരംഭിക്കാൻ ഒരു ചിരി മതി .അതെ, പണ്ടേതോ കവി പാടിയ ഈ വരികൾ

ഒരു നല്ല വൃകതിയാകാൻ എനിക്കു തീരുമോ, എന്നത് ഞാൻ എന്നോട് തന്നെ ചോദിക്കേണ്ട ഒരു കാര്യമാണ്. സ്വയം തീരുമാനിക്കുക, സ്വയം പ്രതിജ്ഞചെയ്യുക സ്വയം മാറുക

ഫിലാസാത്ത്

പ്രാചീന കലയെന്ന പേരിൽ പലരും ഫിലാസാത്തിനെ അഭിക്ഷേപിച്ചിരിക്കും. കാലത്തിനനുസരിച്ച് മാറാത്ത ഏതാനും ആക്ഷേപിച്ചിരിക്കും പക്ഷെ എന്റെ ജീവനാണ്,ജീവിതമാണിത്. കാരൽ ഇതു ചിന്തിച്ചു കൊണ്ട് അന്നാങ്ങി തന്റെ നാടെന്താണിങ്ങനെ എന്ന് അവൻ പലപ്പോഴും ആലോചിച്ചിരുന്നു അഞ്ചാറ് വർഷങ്ങൾക്ക് മുൻപ് താനും തന്റെ അച്ഛനും ഫിലാസാത്തായി ആടിത്തിമിർത്ത് ഈ നാടു കണ്ടു രസിച്ചു എന്നാൽ പിന്നീട് ദിവസങ്ങൾ പിന്നിട്ടപ്പോൾ അത് ദുഷിച്ചതായി മാറി. ക്രിസ്തുമസ് തന്ത്രികൾ ഇത്രകാലം ഞങ്ങളുടെതായിരുന്നു എന്നാൽ ഇന്ന് അത് കരോളിന്റെയും നാടകത്തിന്റെതുമായി ഇന്നത്തെ തന്റെ അവസ്ഥ കാരലിനെ വളരെയതികം വേദനിപ്പിക്കുന്നുണ്ട് മുഴുകിയനായ അച്ഛനെ താൻ തന്റെ തുച്ഛമായ വരുമാനം കൊണ്ട് വേണം നോക്കാൻ. അച്ഛൻ കള്ള് മേടിച്ചു കൊടുക്കാൻ സ്വന്തം സംഘങ്ങളുണ്ട് എന്നാൽ ഒരു നേരത്തേ ഭക്ഷണത്തിന് ആരും തിരിഞ്ഞു നോക്കുന്നില്ല .

ഇപ്പോൾ ഫിലാസാത്ത് എന്ന കലാലരൂപം ഇല്ലാതായി. കാരൽ ഒരു 17 വയസ്സുകാരനാണ്. കോവലത്തെ ഹയർ സെക്കണ്ടറി വിദ്യാഭ്യാസം കഴിഞ്ഞവനാണ് അവൻ. താൻ സ്നേഹിച്ച ഫിലസാത്തിനെ വിട്ട് വിദേശത്ത് ജോലി തേടിപ്പോകാൻ പലരും ഉപദേശിക്കുകയും നിർബന്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.ഇപ്പോൾ അതാ ഒരവസരം ചത്തറിലേക്ക്, ഒരു തൊഴിലവസരം താത്പര്യം

അശ്രുപൂജ

കലിതുള്ളി വിറതുള്ളി കർക്കിടകം പെയ്ത

പെരുമാരി പേമാരി പെരുംതുള്ളിയായ്
കലിയല്ല ഭൂമിക്ക് കരളുകി പൊട്ടിപ്പോയ്
മാറ്റു പിളർന്നു സ്വയം തകർത്ത...

നീ പിച്വെപ്പിച്ച..

നീ കൈ പിടിപ്പിച്ച....

നിൻ മകൾ അമരുന്ന ആ പിളർപ്പിൽ...

നിൻ മാർ തുരക്കുവാൻ

ഞങ്ങളുണ്ടാക്കിയ യന്ത്രങ്ങൾ വീണ്ടും പരതന്നു..

ജീവനുണ്ടോ..നിന്റെ മടിയിൽ...

ജീവന്റെ സ്പന്ദനം കേൾപ്പതുണ്ടോ...

മരവിച്ച കാലുകൾ, പിഞ്ചു കൈ വിരലുകൾ....

കൊച്ചു കുളിപ്പാട്ടം, അക്ഷരപുസ്തകം....

J.C.B നൽകുന്ന നീ നിർഗളിപ്പിച്ച

പിളർപ്പുകൾക്കിടയിൽ നിന്നൊന്നൊന്നായി...

അമ്മതൻ ആർത്തനാദം മുഴങ്ങുന്നു...

അതെന്റെ കഞ്ഞിന്റെ മഷിപ്പേനയാ...

അവളെ തിരിച്ചൊന്നു നൽകുമോ ഭൂമിയേ...

അവസാനമായൊന്നു ചുമ്പിച്ചിടാൻ

എൻ പതിയെവിടെ.... എൻ കുഞ്ഞെവിടെ..

നെഞ്ചു തല്ലിക്കരയുന്നു താതൻ...

അറിയില്ല ഇനിയുമാ ജീവന്റെ തന്ത്രികൾ

മുടിക്കിടക്കുന്നോ നിന്നുള്ളിലെന്ന്....

നീ ചേർത്തു നിർത്തിയോ നിൻ നെഞ്ചിലേക്കായ്

നീറുന്ന ഓർമ്മകൾ ബാക്കിയാക്കി.....

മതി ഇനിയുമരുതേ

കലിയടക്കേണമേ

കനിവിനായ് കേഴുന്നു ഞങ്ങൾ

ഇനിയുമൊരു കണ്ണനീർ പേമാരിയിൽ

ഉഴുറ്റവാൻ ഞങ്ങൾക്കതാവതില്ല...

ഞാനും നീയും

ഞാനും നീയും മാത്രമുള്ള
കുഞ്ഞാർമ്മകളൊക്കെയും
നിറമുള്ളതായിരുന്നു
നീലാകാശത്തുനിന്നും
പച്ചപരവതാനിയിലേക്ക്
വീഴുന്ന ത്തുലിഴികളിലെ
ഓരേ മുത്തിലും നീയായിരുന്നു
ചെറുതുരുണ കലളിലെ
കുഞ്ഞൊളങ്ങൾ താളം മിട്ടി
ഒഴുകുമ്പോഴും നിന്റെ
സാന്നിധ്യമുണ്ടായിരുന്നു
ഏകാന്തതയിലിരിക്കുമ്പോൾ
കുഞ്ഞുകാറ്റായി വന്ന്
എന്നെ തഴുകിയ നേരം
നിന്നെ അനുഭവിച്ച നിമിഷം
മറക്കില്ല ഒരിക്കലും
കൊടും തണുവരും
എന്നെ വരിഞ്ഞു മുറുകിയ

സംതൃപ്തിയിലാത്ത ജീവി മനുഷ്യൻ

ചെന്നൈ നഗരം ചൂടാൽ ചൂടുപൊള്ളുമ്പോൾ സമയം രാവിലെ 10 മണി അതിക്രമിച്ച അമ്മമാർ തങ്ങളുടെ കുട്ടികളെ സ്കൂളിലേക്ക് അയക്കാനുള്ള വെപ്രാളം കൊണ്ട് വീർപ്പമൂട്ടുന്നു യുവാക്കൾ ഓഫീസിലേക്ക് എത്താൻ ധൃതി കൂട്ടുന്നു.

ഇതിന്റെയൊക്കെ ഇടയിലും തണുപ്പാർന്ന റൂമിൽ വിശ്രമിക്കുകയായിരുന്നു ജോൺ എന്ന 88 ക്കാരൻ പെട്ടെന്ന് വാതിൽ തുറന്ന് വരുൺ എന്ന മലയാളി ജോണിനോട് പ്രഭാത ഭക്ഷണത്തിന് വരാൻ പറഞ്ഞു ജോണിന് ആകെ സംസാരിക്കാനുള്ളത് വരുണിനോട് മാത്രമായിരുന്നു. കാരണം വരുണിന് മാത്രമേ ജോണിന്റെ ഭാഷ മനസ്സിലാവുകയുള്ളൂ.

ജോൺ വരുണിനോട് ഒരു പേനയും പേപ്പറും ആവശ്യപ്പെട്ടു. പത്തുമിനിറ്റിനകം അവൻ അത് അദ്ദേഹത്തിന് നൽകി.

[ജോൺ എഴുതുന്നു]

ചെറുപ്രായത്തിലെ ഞാൻ എന്റെ അമ്മയെ നീചവാക്കുകൾ കൊണ്ട് ഉപമിച്ചിരുന്നു. എന്നാലും അവർ എന്നെ വളർത്തി. അങ്ങനെ ഞാൻ കല്ല്യാണം കഴിച്ചു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് ഒരു നല്ല ജീവിതം കിട്ടി. ശേഷം മൂന്ന് ആൺ മക്കൾ പിറന്നു. കുറച്ച് നാളുകൾക്ക് ശേഷം അമ്മ മരിച്ചു. പക്ഷെ എനിക്ക് വലിയ ആശ്വാസമായില്ല. പിന്നെ ഞാൻ മക്കളെ പഠനത്തിന് അയച്ചു. അതിനുവേണ്ടി ഞാൻ വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലെ ജോലി ചെയ്തതു ചോര നീരാക്കി അവർ ത്യാഗം ചെയ്തു. എന്റെ ജീവിതം ഞാൻ അവർക്ക് വേണ്ടി ബലിയർപ്പിച്ചു. അവർക്ക് നല്ല പങ്കാളികളെ കണ്ടെത്തി കൊടുത്തു. പിന്നീട് അവർക്ക് എന്നെ വേണ്ടതായി ഓരോരുത്തരുടെ വീട്ടിലായി അവർ . എന്നെ മാറ്റി താമസിപ്പിച്ചു. ശേഷം മൂന്നു പേരും കൂടിയിരുന്നു തീരുമാനിച്ചു. ചെന്നൈയിലെ പ്രൗഢിയാർന്ന വൃദുസദനത്തിൽ കൊണ്ടാക്കി

[ജോണിന്റെ എഴുത്ത് അവസാനിച്ചു]

ഉച്ചഭക്ഷണത്തിന് സമയമായി . ജോണിനെ വിളിക്കാൻ വരുൺ അവിടെ കണ്ട കായ്തു ഭയാനകരമായിരുന്നു ചോരക്കളുമായി മാറിയിരുന്നു. ജോൺ തന്റെ ചൈതന്യമാർന്ന കണ്ണുകൾ അടച്ചിരുന്നു അത്രയും കാലത്തെ ഇഹലോകജീവിതം മതിയാക്കി അദ്ദേഹം പരലോകത്തേക്കുള്ള യാത്ര തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞിരുന്നു .....

നിന്റെ ഓർമ്മകളുടെ
സുഖം പേറി നടക്കുമ്പോഴും
അതിന്റെ ഭാരം എന്തെന്ന
മതത്ത് പിടിച്ചിരിക്കുമ്പോഴും
നിന്റെ സുഗന്ധത്തിന്റെ
അല്ല
വിയർപ്പിന്റെ
ഗന്ധം പോലുമെന്റെ
നാസികയിൽ
ഇപ്പോഴും തുളച്ചുകയറുന്നുണ്ട്
ഞാൻ പോലും അറിയാതെ.....

BIJUPTK

കവിത

കാലത്തിന്റെ കരച്ചിൽ കേടുണരുന്മാർ .....

എന്നു തീരുമെന്നുടെ ദാഹം
കണ്ണിരിൻ നീർ തുള്ളിപോലുമേയില
ഞാനിന്നിതാ വറ്റിവരണോരു
ശാപമായ് മർത്യർതൻ മൂറിൻ

എന്നെയിങ്ങനെ മാറ്റിമറിച്ചൊരാ
നീ ചരാമാ മനുഷ്യർ പോലുമേ
യിന്നെന്നെ ക്രൂരമാമവരുടെ
വാക്കുകളാലേ

കൊന്നുതള്ളിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നിതേവം

എന്നെയിന്നവർ മലിനയാക്കി
എന്റെ മക്കളെയും കൊന്നുതള്ളി
എന്നിട്ടവരെന്നു നേടി
അതുകൊണ്ടവർക്കെന്നു ലാഭം

ഒരു തുള്ളി ജലചെന്നിൽ വീഴാൻ
ആ നനവിലൊന്നു കുതിരാൻ
എന്റെ മോഹയെന്നു പൂവണിയും
എത്രനാൾ ഞാൻ കാത്തിരിക്കും

എൻ ദാഹമൊന്നകറ്റുവാൻ
ദൈവമേ ജലമെവിടെ?
മഴയായ് നീ പൊഴിയൂ
എന്നെ സമരൂപനാക്കൂ

ക്രൂരമെന്റെയീ മക്കൾ ചെയ്ത
അപരാധത്തിന്നു പ്രായശ്ചിത്തമിയ്
ഞാനിന്നിതാ വറ്റിവരളെന്നു
വെന്തു നീറിയുരുകിത്തീരുന്ന

പുഴയിൽ ഞാനെത്തിനോക്കി

ശൂന്യമായ പാറക്കെട്ടുകൾ
ജലമേ നീയെങ്ങു പോയി
എവിടെ മങ്ങിമറങ്ങു നീ?

എന്റെ കരച്ചിലിന്നിടെ മുഴങ്ങുന്നു
എന്റെ രോദനം നായുകയില്ല
ഞാനിവിടെ യെന്നമൊരു
വറ്റിവരണ്ടൊരു ഭൂമി മാത്രം

STORY

CRUSHED LOVE OF A FATHER

A man named Laser came from his work so late, tired and to find his 15 or 10 years old son awaiting for his kisses at the door. "Daddy may i ask you a question" "sure what is your question" replied the man. "Daddy how much do you make an hour". "It is none of your business why do you ask such a thing" the man said furiously. "I just want to know please tell me". "If you must know i make 200 \$ an hour". "HO" the little boy replied with his head down. "Daddy may i please borrow 100\$ the father was furious. "If the only reason you asked that is so you can borrow money to buy a silly toy or some other nonsense, march yourself to your room now". The boy quietly went to his room and shut the door. The man calmed down and started to think may be there was something he really needed to buy and he really didn't ask for money very often. Then the man go to the little boy's room and opened the door and asked "are you asleep son" he asked "no daddy i am awake" replied the boy. "I have been thinking may be i was too hard on you earlier" said the man. "Here is the 100\$ you asked". The little boy sat straight up smiling "oh, thank you daddy" he

yelled then, reaching under his pillow he pulled out some crumpled up bill. The man saw that the boy already had money which made him start to get angry again “why do you want more money again if you saved already have some? The father grumbled. The little boy slowly counted out his money and looked up at his father because I didn’t have enough but I do the little boy replied . “Daddy I have 200\$ now, can I buy an hour of your time? He asked excitedly “ please come early tomorrow. I would like to

Story

Summer day

Whats the matter asked Arun . Doesnt you feel her as ishitha Aryas words even made A run shocked Ishitha was thier lovely daughter by unfortunetly they losed her forever. It was a summer day when they both were busy on thier duties. Ishitha went upstairs as rain was there, slipped from balcony. Had serious hemeorage. She was tooken to hospital but it was just a try. She was at that time. Arun had planned his journey only to get a relif. But now.....

Arya went to aza : Madam, you will look so beautiful with these roses. Can i give you some. Give me the bounquet and what does it cost ? Aza looked the shopkeeper with amusement. He smile, and hodded. I dont know give what you like said Aza with some wonder. Here they gave her 50 rupees which was more than its cost.Aza ran away within no time. Arun called out Hey, little flower girl , we would like to have a bounquent tomorrowtoo. She passed and look back . Cn you give your adress please arun continued. The shopkeeper gave it . Arya kissed her and they went on.

MATERNITY

*stretched a part of my health
sharpened the lens of my eyes,
converted a piece into huge
I saw, I feel maternity .*

*Her power, magical touches
awaked me from the black dream
journey of sweat made me
a loser, but the miracles converted*

*Loneliness made me afraid,
in land of worse,
ocean of tear.*

But i sustained along with meternity

*sweet of breast milk,
made me aware of taste,
I got it ! The source of my*

*love and peace she taught me to know
and to here, and made me
the one who know what, when and
how to speak!*

*Succes, the goal of sapiens
the sweet in touge.
The source of peace ,
I see this as 'maternity'.....'*

*But the translucentaing
covered her power.
Xerophthalmia!
Needed the surgery !*

*In the magical wing of univers.
The complete earth ellude
from the war of love and greed
the battle of gene and maternity*

SPRING

Dear World Here Me.....

Oh, dear world ,believe me

I do not have land

My grandma was buried some where

in the lonely dense brest land

with a borrowing mind

on dark night

My painful tears broke down like powerful bullets

And they told me, I should speak

Now I don't no where she lies.

I am alone in a tree top

hide between the leaves

And I am a man.

Oh! Dear world I love you

Oh,give us pleasure in the flower to-day;

And give us not to think so far away

*As the uncertain harvest; keep us here
All simply in the springing of the year*

*Oh, give us pleasure in the orchard white,
Like nothing else by day, like ghosts by night;
And make us happy in the happy bees,
The swarm dilating round the perfect trees.*

*And make us happy in the darting bird
That suddenly above the bees is heard,
The meteor that thrusts in with needle bill,
And off a blossom in mid air stand still.*

*For this is love and nothing else is love,
The which it is reserved for god above
To sanctify to what far ends he will,
but which it only needs that we fulfil.*

Ashmil shas ahammed

കഥ

പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല

അടർത്തിമാറ്റാൻ കഴിയാത്ത രണ്ട് മനസ്സുകളായിരുന്നു. എന്നാൽ ബഷീർ രാജേഷിന്റെ മുഖത്തുള്ള ആ ഭാവത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൻ പഠിത്തത്തിനിടയിൽ മനസ്സിലായോ എന്ന് ആവർത്തിച്ച് ചോദിച്ച് കൊണ്ടിരുന്നു അന്നേരമെല്ലാം അവൻ മൂഴ്കമാത്രം ചെയ്ത പരീക്ഷക്ക് മുമ്പായി ബഷീർ ഒരു തവണ കൂടി അമ്മയെ കാണാൻ ചെന്നു. അപ്പോഴാണ് അവർ ഓർത്തത് ഇന്ന് ഒറ്റ പൊതിച്ചോറെ എടുത്തുള്ളൂന്ന്. അവൻ അവരോട് എന്തുകൊണ്ടാണ് ഇന്ന് ഒറ്റ പൊതിച്ചോറ് എടുത്തത് എന്ന് ചോദിച്ചു. അവന്റെ അമ്മ ആ ചോദ്യം പ്രതീക്ഷിച്ചില്ല. അവരുടെ മുഖത്തെ പുനഃചിരി ഓടി ഒളിച്ചു. അവർ മെല്ലെ ബഷീറിന്റെ തോളത്ത് കൈ വെച്ചു എന്നിട്ട് പതിനെ സ്വരത്തിൽ പറഞ്ഞു മോനെ നീ ഇക്കാര്യം എന്തെങ്കിലും ചോദിക്കും എന്ന് എനിക്കുറപ്പായിരുന്നു. ഇന്ന് നിന്റെ ഈ വിദ്യാലയത്തിലെ അവസാന ദിവസം ആണ് ഇനി ഒരു തിരിച്ച് വരവ് നിനക്കിവിടെ ഉണ്ടാകില്ല. ഈ സ്നേഹിച്ച പലരും നിന്റെ സുഹൃത്തുക്കളും അധ്യാപകരും എല്ലാവരെയും വിട്ട് നീ ഇവിടെ നിന്ന് പോവും പത്താം ക്ലാസ്സിന്റെ ആ അവസാന ദിവസം ആർക്കും മറക്കാനാവില്ലല്ലോ.. ഒരുമിച്ച് കളിച്ച് നടന്ന മൈതാനവും മരച്ചുവടുകളും എല്ലാ മങ്ങിയ ഓർമ്മകൾ മാത്രമായിരുന്നു. നിന്റെ കൂടെ ഇത്രയും നാൾ നടന്ന നിന്റെ മിത്രം രാജേഷിന് വേണ്ടിയാണ് ഞാൻ എന്നും പൊതിച്ചോറെടുത്തിരുന്നത്. എന്നാൽ ഇന്ന് മുതൽ അതിന്റെ ആവിശ്യമില്ല കാരണം അവൻ ഒരു അനാഥയാണ്..... അമ്മയുടെ വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ കഴിയാതെ സ്തംഭിച്ച് പോയി ബഷീർ അവൻ തിരിഞ്ഞ് നടന്ന് ക്ലാസ്സിൽ പോയിരുന്നു. സത്യം എത്ര മാത്രം കൈയ്പ്പേറിയ ഒന്നാണെന്ന് അവൻ രുചിച്ചറിഞ്ഞു. അന്ന് ചോദ്യപേപ്പറുകളിലെ അക്ഷരങ്ങൾ അവനെ കളിയാക്കുന്നതായാണ് അവന് തോന്നിയത്. അവൻ അങ്ങനെ പരീക്ഷയ്ക്ക് ശേഷം അമ്മയുടെ കൈ പിടിച്ച് വിദ്യാലയത്തിന് മുൻബിൽ എത്തി എല്ലാ കുട്ടികളും തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കൂടെ വെളിയിലേക്ക് പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ് അവൻ ഒരു നിമിഷം തിരിഞ്ഞ് നോക്കി അവിടെ ആ ക്ലാസ് റൂമിൽ തന്റെ നെഞ്ചോട് ചേർത്ത് വെച്ച് രാജേഷ് ഇരിക്കുന്നത് അവൻ കണ്ടു. ആരും വരില്ലെന്ന് അറിയുമെങ്കിലും പ്രതീക്ഷയോടെ അവിടെ ഇരിക്കുന്ന അവനെ ബഷീർ നിറഞ്ഞ കണ്ണുകളോടെയാണ് കണ്ടത്.

മണിയുടെ തുടർച്ചയായുള്ള മുഴക്കം അവനെ അവന്റെ ഓർമ്മകളിൽ നിന്നുണർത്തി ഒരു നിമിഷം കണ്ണുകൾ ആരും കാണാതെ തുടച്ച് കണ്ണാടിവെച്ച് അദ്ദേഹം കുട്ടികളിൽ നിന്ന് വാങ്ങിയ ഉത്തരപേപ്പറുമായി സ്റ്റാഫ് റൂമിലേക്ക് പോയി തുടർന്ന് അവിടെ ഇരുന്നു. മനസ്സിൽ ഭയങ്കര അസ്വസ്ഥത നിഴലിച്ചു തിരികെ പോവുമ്പോൾ അദ്ദേഹം ആ ക്ലാസ്സിലേക്ക് നോക്കി. അദ്ദേഹം

പ്രതീക്ഷിച്ചത് പോലെതന്നെ അവിടെ തന്റെ പുസ്തക സന്ജിയുമായി പുറംതിരിഞ്ഞ് ഏകാന്തതയെ വീക്ഷിച്ചിരുന്നത് കണ്ടു. കുട്ടികളെല്ലാം തന്റെ മാതാപിതാക്കളുടെ കൈ പിടിച്ച് വിദ്യാലയത്തോട് വിടപറയുമ്പോൾ അവൻ മാത്രം അവിടെ ഏകനായിരുന്നു . മേലം ഇരുണ്ടു കയറി.മഴക്കാർ കാണാനായി. ബഷീർ മാസ്റ്റർ മെല്ലെ ക്ലാസ്സിൽ ചെന്ന് വിരക്കുന്ന കൈകൾ അവന്റെ തോളിൽ വച്ച് നിറഞ്ഞൊരുങ്ങിയ കണ്ണുകളാൽ രവി മാസ്റ്ററെ തിരിഞ്ഞുനോക്കി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണുകളിലും സ്നേഹത്തിന്റെ ബാഷ്പം തെളിഞ്ഞു .

- സാരിയ ബിൻ

യാസീൻ

എം. ടി. ഡി. എം. ഹൈ സ്കൂൾ ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ് വിദ്യാർത്ഥികളുടെ മികവിന്റെ പര്യായമാണ് 'ബ്ലൂം ബഡ്സ്' എന്ന ഈ മാഗസിൻ . വിവരവിനിമയസാങ്കേതികവിദ്യയുമായി കൈകോർത്ത് നിർമ്മിച്ച് ഈ മാഗസിൻ ഞങ്ങളുടെ കുട്ടികളുടെ സ്വപ്നങ്ങളും പ്രതീക്ഷകളും നെഞ്ചിലേറുന്നു . കുറവുകൾ ക്ഷമിച്ച് പ്രോത്സാഹനമേകാൻ എല്ലാവർക്കുമാകട്ടെ.

നന്ദി